

JURYVERSLAG

De Herman de Coninckprijs voor poëzie wordt dit jaar voor de vijfde keer uitgereikt. Uit de 19 inzendingen koos de jury een winnaar voor de Beste Dichtbundel en een winnaar voor het Beste Debuut.

De jury merkte dat poëzie in 2010 een dekmantel was voor dichters en dichtersessen van allerlei pluimage om zich op uiteenlopende geoorloofde en ongeoorloofde manieren van onze taal te bedienen. Doe zo voort! Het spectrum gaat van liederlijke uitpattingen met ongehoorde woorden en zinsconstructies die het Nederlands willen pimpen tot een haast kaal en koel minimalisme dat een weerwoord biedt aan het dagelijkse bombardement aan informatie en entertainment.

Uit de nominaties viel al op te maken dat bij de leden van de jury zeer verschillende soorten poëzie in de smaak vallen. Uiteindelijk koos de jury voor een man die gestaag aan een oeuvre werkt in de schaduw van de canon.

De HERMAN DE CONINCKPRIJS VOOR DE BESTE DICHTBUNDEL:

Studie van de schaduw van Marc Tritsmans.

Marc Tritsmans doet noch aan liederlijke uitpattingen, noch aan koel minimalisme. Hij is een dichter die aansluit bij de traditie en daardoor ook een groot lezerspubliek kan bekoren. Met *Studie van de schaduw* heeft Tritsmans zeker geen donkere bundel geschreven. Hij bestudeert de schaduw niet omwille van het kleurloze of dreigende ervan, hij zoekt er de dingen die klein en onopgemerkt zijn. Zijn gedichten gaan over het hier en nu, ze beschrijven de wereld rondom ons, bevlekt en morsig. Tritsmans benadert die wereld niet vanuit het sentiment, maar vanuit de observatie. Een huis, een boom, de vlucht van een roofvogel: het zijn de gewone dingen die bij Tritsmans aanleiding geven tot een overweging, een inzicht, een emotie. Toch is hij niet bang van ontroering; ze komt hem aanwaaien vanuit het detail, de anekdote, de toevallige ontmoeting. Tritsmans verwoordt het allemaal op een toegankelijke en eenvoudige manier. Zo is deze poëzie voor de lezer 'bruikbaar': herkenbaar en toch verrassend, troostend maar niet tranerig.

De HERMAN DE CONINCKPRIJS VOOR DE BESTE DEBUUTBUNDEL:

Vuurdoorn me van Annemarie Estor.

Annemarie Estors debuut *Vuurdoorn me* smaakt naar meer. Deze poëzie is zinnelijk en passioneel, verzen om in te bijten. Estor heeft plezier in de taal en deelt dat plezier met de lezer: ze serveert hem/haar ongewone woorden, nieuwe vondsten, vreemde beelden. De dichteres kneedt het Nederlands tot het warm en buigzaam is en onderdak biedt aan klevende vingers, billen en uilendons. Het is goed toeven in de poëzie van Annemarie Estor: je bent er meestal met twee en de koude werkelijkheid is veraf. Een speels en verrassend debuut, dat verwachtingen schept.

De jury

Elke Brems (voorzitter), Erik de Jong, Roeland de Trazegnies,
Toon Horsten en Greet Op de Beeck